

More otvára náruč do korán
prístav sa dávno stratil za nami,
krdeľ strážcov nebeských brán
do modravých výšav je zahnaný.

More otvára náruč do korán
len siluety rybárskych lodí,
krájajú ten priezračný lán
zrkadlo čo predom mnou sa zrodí.
Refrén: Tajomstvá hlbín sú zašité v samote
svoje kúzlo predvádza vo veľkolepej show
v tmavých šatách odetý oceán - eskamotér
krásne klame zmysly nás svojich skalných divákov.

More otvára náruč dokorán
slaný vietor sa vpíja do vlasov
so svojím osudom sa hrám
ticho putujem za ďalším z hlasov.

More otvára náruč dokorán
oči otváram v nemom úžase
zaháňam poslednú z obáv
pri tých kúskoch je mi všetko pasé.

Refrén: Tajomstvá